

Rzeźba „Taniec” Marii Jaremy

- Autor Maria Jarema (1908–1958)
- Czas powstania 1955
- Wymiary wysokość: 26 cm
- Numer inwentarzowy MNK-II-rz-621
- Muzeum [Muzeum Narodowe w Krakowie](#)
- Oddział Gmach Główny
- Galeria Sztuki Polskiej XX wieku
- Tematy [wyrzeźbione](#), [znane postaci](#)
- Technika [odlewanie](#), [cyzelowanie](#), [polerowanie](#)
- Materiał [mosiądz](#)
- Data pozyskania 1960, zakup od Kornela Filipowicza
- Prawa do obiektu Muzeum Narodowe w Krakowie
- Prawa do wizerunków cyfrowych © wszystkie prawa zastrzeżone, MNK
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [rzeźba](#), [sztuka nowoczesna](#), [muzyka](#), [3D](#), [taniec](#), [3D plus](#), [audiodeskrypcja](#), [Teatr Cricot 2](#), [© wszystkie prawa zastrzeżone](#), [kobieta-artystka](#)

Maria Jarema — urodzona w artystycznej rodzinie córka lwowskiej pianistki — przez całe swoje twórcze życie, zarówno w malarstwie, jak i w rzeźbie, zgłębiała problem dynamiki, rytmu i muzyczności dzieła sztuki. Szczególne upodobanie do motywów tanecznych ma z pewnością związek z działalnością artystki w przedwojennym eksperymentalnym teatrze Cricot, gdzie taniec był ważnym elementem spektakli. Wierna ideałom sztuki awangardowej, Jarema przedkładała twórczy eksperyment nad tradycyjne pojmowanie interpretowanego tematu: zerwała z definicją rzeźby jako statycznej bryły, wyrażając ekspresję tańca poprzez sugestię ruchu w przestrzeni. Wyraźny podział rzeźby na dwie przeplatające się części nasuwa skojarzenia z tańczącą parą. Powyginane i zestawione ukośnie płaszczyzny nadają statuetce dynamizm. Liczne otwory płynnie wprowadzają powietrze i światło, dzięki czemu przestrzeń wokół rzeźby staje się aktywna. Niezwykła lekkość tej ażurowej kompozycji powoduje iluzję wirowania opływowych, miękkich form.

Opracowanie: Agata Małodobry (Muzeum Narodowe w Krakowie), © wszystkie prawa zastrzeżone